

List do Tytusa

Rozdział 1

Pozdrowienie

1. Paweł, sługa Boży, apostoł Jezusa Chrystusa w służbie wiary wybranych Bożych i w służbie poznania prawdy, która jest zgodna z pobożnością, 2. W nadziei żywota wiecznego, przyobiecanego przed dawnymi wiekami przez prawdomównego Boga, 3. A objawionego we właściwym czasie w Słowie zwiastowania, które zostało mi powierzone z rozkazu Boga, Zbawiciela naszego, 4. Do Tytusa, prawowitego syna według wspólnej wiary: Łaska i pokój od Boga Ojca i od Chrystusa Jezusa, Zbawiciela naszego.

O powoływaniu starszych

5. Pozostawiłem cię na Krecie w tym celu, abyś uporządkował to, co pozostało do zrobienia, i ustanowił po miastach starszych, jak ci nakazałem, 6. Takich, którzy są nienaganni, są mężami jednej żony, którzy mają dzieci wierzące, które nie stoją pod zarzutem rozpusty lub krnąbrności. 7. Biskup bowiem jako włodarz Boży powinien być nienaganny, nie samowolny, nieskory do gniewu, nie oddający się pijaństwu, nie porywczy, nie chciwy brudnego zysku, 8. Ale gościnny, zamiłowany w tym, co dobre, roztropny, sprawiedliwy, pobożny, wstrzemięźliwy, 9. Trzymający się prawowiernej nauki, aby mógł zarówno udzielać napomnień w słowach zdrowej nauki, jak też dawać odpór tym, którzy jej się przeciwstawiają.

Błędni nauczyciele

10. Wielu bowiem jest niekarnych, pustych gadułów, zwodzicieli, zwłaszcza pośród tych, którzy są obrzezani; 11. Tym trzeba zatkać usta, gdyż oni to całe domy wywracają, nauczając dla niegodziwego zysku, czego nie należy. 12. Jeden z nich, ich własny wieszcz powiedział: Kreteńczycy zawsze łgarze, wstrętne bydlęta, brzuchy leniwe. 13. Świadeństwo to jest prawdziwe, dla tej też przyczyny karć ich surowo, ażeby ozdrowieli w wierze 14. I nie słuchali żydowskich baśni i nakazów ludzi, którzy się odwracają od prawdy. 15. Dla czystych wszystko jest czyste, a dla pokalanych i niewierzących nic nie jest czyste, ale pokalane są zarówno ich umysł, jak i sumienie. 16. Utrzymują, że znają Boga, ale uczynkami swymi zapierają się go, bo to ludzie obrzydliwi i nieposłuszni, i do żadnego dobrego uczynku nieskłonni.

Rozdział 2

Chrześcijańskie wskazania i ich uzasadnienie

1. Ale ty mów, co odpowiada zdrowej nauce, 2. Że starzy mają być trzeźwi, poważni, wstrzemięźliwi, szczerzy w wierze, miłości, cierpliwości; 3. Że starsze kobiety mają również zachowywać godną postawę,

jak przystoi świętym; że nie mają być skłonne do obmowy, nie nadużywać wina, dawać dobry przykład; **4.** Niech pouczają młodsze kobiety, żeby miłowały swoich mężów i dzieci, **5.** Żeby były wstrzemięźliwe, czyste, gospodarne, dobre, mężom swoim uległe, aby Słowu Bożemu ujmy nie przynoszono. **6.** Młodszych zaś napominaj, aby byli wstrzemięźliwi. **7.** We wszystkim stawiaj siebie za wzór dobrego sprawowania przez niesfałszowane nauczanie i prawość, **8.** Przez mowę szczerą i nienaganną, aby przeciwnik był zawstydzony, nie mając nic złego o nas do powiedzenia. **9.** Słudzy niech będą ulegli swoim panom we wszystkim, niech będą chętni, nie przeciwstawiają się, **10.** Niech sobie niczego nie przywłaszczają, ale niech im dochowują całkowitej, niezawodnej wierności, aby we wszystkim byli ozdobą nauki Zbawiciela naszego, Boga. **11.** Albowiem objawiła się łaska Boża, zbawienna dla wszystkich ludzi, **12.** Nauczając nas, abyśmy wyrzekli się bezbożności i światowych pożądliwości i na tym doczesnym świecie wstrzemięźliwie, sprawiedliwie i pobożnie żyli, **13.** Oczekując błogosławionej nadziei i objawienia chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Chrystusa Jezusa, **14.** Który dał samego siebie za nas, aby nas wykupić od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud na własność, gorliwy w dobrych uczynkach. **15.** To mów i tak napominaj, i tak strofuj z całą powagą. Niechaj cię nikt nie lekceważy.

Rozdział 3

Napomnienie do posłuszeństwa zwierzchności

1. Przypominaj im, aby zwierzchnościom i władzom poddani i posłuszni byli, gotowi do wszelkiego dobrego uczynku, **2.** Aby o nikim źle nie mówili, nie byli kłótlivi, ale uступliwi, okazujący wszelką łagodność wszystkim ludziom. **3.** Bo i my byliśmy niegdyś nierozumni, niesforni, błędzący, poddani pożądliwości i rozmaitym rozkoszom, żyjący w złości i zazdrości, znienawidzeni i nienawidzący siebie nawzajem. **4.** Ale gdy się objawiła dobroć i miłość do ludzi Zbawiciela naszego, Boga, **5.** Zbawił nas nie dla uczynków sprawiedliwości, które spełniliśmy, lecz dla miłosierdzia swego przez kąpiel odrodzenia oraz odnowienie przez Ducha Świętego, **6.** Którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, **7.** Abyśmy, usprawiedliwieni łaską jego, stali się dziedzicami żywota wiecznego, którego nadzieja nam przyświeca. **8.** Prawdziwa to mowa i chcę, abyś ty przy tym obstawał, żeby ci, którzy uwierzyli w Boga, starali się celować w dobrych uczynkach. To jest dobre i użyteczne dla ludzi. **9.** A głupich rozpraw i rodowodów, i sporów, i kłótni o zakon unikaj; są bowiem nieużyteczne i próżne. **10.** A człowieka, który wywołuje odszczepieństwo, po pierwszym i drugim upomnieniu unikaj, **11.** Wiedząc, że jest on przewrotny i grzeszy, i sam na siebie wyrok wydaje.

Końcowe polecenia i pozdrowienia

12. Gdy przyślę do ciebie Artemasa albo Tychikusa, staraj się śpiesznie przybyć do mnie do Nikopolis, gdyż tam postanowiłem przezimować. **13.** Wypraw śpiesznie w drogę Zenasa, zakonoznawcę, i Apollosa

i dołóż starań, aby im niczego nie brakowało. **14.** A niech się i nasi uczą celować w dobrych uczynkach, aby zaspokajać palące potrzeby, żeby nie byli nieużyteczni. **15.** Pozdrawiają cię wszyscy, którzy są ze mną. Pozdrów tych, którzy nas miłują w wierze. Łaska niech będzie z wami wszystkimi. Amen.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01